

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 19 септември 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на дванадесети септември, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
 ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №230 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ***, чрез процесуален представител адв. С. против решение №327 от 09.05.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №323 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №23-2303849/20.01.2012 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област срещу *** в качество „работодател“, представлявано от К.К.К. - управител, за нарушение по чл. 245, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), като на основание чл. 414, ал. 1 от КТ е определено налагане на административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на Районен съд - Перник е постановено при неправилно приложение на материалния закон, тъй като въпреки наличие на съответните предпоставки и представените и събрани за това доказателства, първата съдебна инстанция е отказала да приложи разпоредбата на чл. 415в от КТ за маловажни случаи на нарушения на КТ. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява. Пред съда процесуалният представител на ***, поради невъзможност за явяване е депозирал писмено становище по спора, съдържащо и заявление, че касационната жалба се поддържа.

Ответникът по жалбата, Дирекция ИТ - Софийска област (СО), се представлява от ю. к. Йорданов. Възразяват срещу жалбата и молят решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Антова, дава заключение, че атакуваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция жалбоподателят *** представя като писмено

доказателство разходен касов ордер от дата 20.12.2011 г. за изплатена от *** в полза на Д.Е.Р. парична сума от 0.32 лв., равняваща се на законовата лихва върху подлежащата на доплащане сума по смисъла на правилото на чл. 245, ал. 2 от КТ.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от правна страна, въз основа на фактическите заключения на първата инстанция, следното:

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото посредством данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях е приел за установено от фактическа страна, че на 15.11.2011 г. и на 18.11.2011 г. служители на Д „ИТ“ - СО, отдел Перник са извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект - търговия на едро за пакетирани хранителни стоки, находящ се в гр. Перник и стопанисван от касатора. В хода на извършената проверка, завършила с проверка по документи в сградата на Д „ИТ“ СО, отдел Перник на 18.11.2011 г., се установило, че работодателят, в нарушение на правилото на чл. 245, ал. 1 от КТ, не е гарантирал изплащането на трудово възнаграждение на работника си Д.Р. - носач и товарач на стоки, в размер на не по-малко от минималната работна заплата за страната, която съгласно ПМС №180 от 30.06.2011 г. на МС, считано от 01.09.2011 г. е в размер на 270 лв. Действията си контролните органи са обективирали в протокол, като за така установеното нарушение на 28.11.2011 г. на работодателя - нарушител е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна след извършената служебна проверка за законосъобразност, Районен съд - Перник е приел от правна такава, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване на изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН без допуснати съществени процесуални нарушения в хода на производството по налагане на административно наказание. При тези си изводи, разглеждайки спора в неговото същество, решаващият състав на районния съд е приел, че изводът на административнонаказващия орган за осъществен състав на нарушение на чл. 245, ал. 1 от КТ от ***, в качество „работодател“, е законосъобразен и обоснован, тъй като кореспондира с установеното по случая от фактическа страна. Прието за безспорно установено по делото е, че към дата 01.09.2011 г. Д.Р. е получавал трудово възнаграждение в размер на 260 лв., съобразно уговорка по трудов договор от 30.03.2011 г., което възнаграждение се явява несъответно постановеното и определено с цитираното по-горе ПМС.

При тези си правни изводи районният съд е приел наложеното административно наказание имуществена санкция за правилно и справедливо определено, подведено под съответната и санкционна норма съобразно материалния закон, поради което молбата на наказаното дружество за преквалифициране на вмененото му нарушение като маловажно по смисъла на чл. 415в от КТ не е приета. Отказът си районният съд е мотивирал с липса в

кумуляция на предпоставките по чл. 415в КТ. Този отказ е и поводът за настоящото касационно обжалване.

Административен съд – Перник не споделя правните изводи на първата съдебна инстанция във връзка с отказа за приложение на привилегированата норма на чл. 415в от КТ и в този смисъл намира атакуваното решение за неправилно.

Разпоредбата на чл. 415в от КТ предвижда, че „за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в КТ, от което не са произтекли вредни последици за работници или служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв...“ От така цитирания текст е видно, че за да се приложи предвиденото по-ниско по размер и също по вид административно наказание следва да са налице две предпоставки: нарушението да е отстранено веднага след установяването му и от него да не са настъпили вредни последици за работници или служители. Пред първата съдебна инстанция са събрани достатъчно доказателства за наличие в кумуляция на предпоставки за третиране на случая като маловажен в горния смисъл. Фактическата обстановка е безспорна между страните. От фактите се установява по несъмнен начин, че още в деня на първата проверка, преди съставянето на констативен протокол с даване на съответните предписания на проверяваното лице, преди съставянето и предявяването на акт за констатираното нарушение нарушителят-работодател е предприел мерки по собствена инициатива, независимо че е по повод проверката, за привеждане на трудовоправните му отношения с работника по отношение размера на трудовото му възнаграждение в съответствие с разпоредбите на закона. Още в деня на проверката в обекта, стопанисван от работодателя – нарушител, на 15.11.2011 г. между *** и Д.Р. е сключено допълнително споразумение към основния трудов договор между същите, считано от 01.09.2011 г., с което е уговорен размер на основното трудово възнаграждение от 280 лв. Налице са доказателства и за изплащане на възнаграждението за месец ноември в новия размер плюс изплатена разлика за двата предходни месеца. Пред настоящата инстанция жалбоподателят е представил и разходен касов ордер за изплатени на Ранов лихви върху разликата между размера на минималната работна заплата към 01.09.2011 г. и възнаграждението на работника за месец септември. Въпреки, че безспорното наличие на първата необходима предпоставка за приложение на чл. 415в от КТ е отчетена в обжалвания съдебен акт, горните факти във вид и на смекчаващи отговорността обстоятелства, не са отчетени както от административнонаказващия орган така и от районния съд във връзка с определяне на наказанието за безспорно извършеното нарушение. Настоящия състав не споделя позицията на първата съдебна инстанция, че от така допуснатото нарушение на чл. 245, ал. 1 от КТ за работника са произтекли вредни последици освен с имуществен характер, то и неимуществени такива. Закъснението от два месеца по отношение договарянето на работна заплата в размер на минималната за страната, като се вземе предвид разликата от 10 (десет) лв., но предвид последващото привеждане на възнаграждението в съответствие с нормите и над минимума, изплащането на разликата и за двата месеца, включително и с лихвите са достатъчно смекчаващи отговорността обстоятелства, така че с действията си работодателят да е поправил причинените на работника

имуществени вреди. По отношение на настъпили неимуществени вреди не са навеждани твърдения и не са събрани доказателства в тази насока поради което е недопустимо да се предполагат по презумпция.

Касационния състав приема за основателна тезата на жалбоподателя, че административнонаказващият орган не е представил пред съда доказателства да са налице вредни последици за работника, така че съществено да са засегнати негови здравни и осигурителни права или да са налице други негативни последици. НП също не съдържа извод на административнонаказващия орган за наличие на настъпили от правонарушението такива последици, които да обосноват неприлагането на разпоредбата на чл. 415в от КТ само на това основание.

При всички горни извод касационния съд смята, че нарушението в настоящия случай е със значително по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от същия вид, тъй като са налице в кумулация предпоставките за квалифициране на нарушението като маловажно по смисъла на специалния нормативен акт. С отказа си да приложи нормата на чл. 415в от КТ Районен съд – Перник е приложил неправилно закона, което е основание за отмяна на постановения съдебен акт и привеждане на НП в съответствие с приложимия закон за съответното нарушение.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №327 от 09.05.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №323 по описа на съда за 2012 г., като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №23-2303849/20.01.2012 г. издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу *** в качество „работодател“, представлявано от К.К.К. – управител, КАТО за същото нарушение по чл. 245, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), на основание чл. 415в от КТ определя налагане на административно наказание в размер на 100 (сто) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.